

De aceea^oi autoare

MISTICA PLATONICĂ

Obi^onui^și să uităm cele mai evidente lucruri (de pildă că Platon nu a scris în române^ote), uităm ades ^oi în^opleapta constatare conform căreia “cel mai bun comentariu platonice este o bună traducere”. Cuprinzînd o nouă traducere a primei păr^și din dialogul *Parmenide* (126 a -135 c), *Mistica platonice* este - nu numai implicit ci ^oi explicit - un riguros comentariu al celui mai dificil dialog platonice. Liberă de orice prejudecări, Isabela Vasiliu-Scraba a reu^oit să discearnă adîncă subtilitate a filosofului grec, preocupat de participarea omului la Ideea Supremă, la Binele Absolut. Cu mărturia dialogului «Parmenide», ^oi a altor dialoguri târzii, ea reconstruie^ote faimoasa (^oi totu^oi atît de pu^șin în^opleasa) doctrină a Ideilor. Apari^șie de excep^șională originalitate, *Mistica platonice* presupune lecturi filosofice substan^șiale. Dar prin forma ei clară ^oi (aparent) accesibilă, această carte pasionantă are darul de a îmbogă^și spiritual pe orice cititor. Cuvînt înainte de Pan Izverna. (v. revista «Universul Căr^șii», nr. 3-4, 2003, p. 16).

METAFIZICA LUI NAE IONESCU

România celor două decenii de după realizarea unită^șii ei na^șionale. Iată locul privilegiat al filosofiei române^oti. Cui pricepe fascinanta experien^șă a libertă^șii de gîndire ce a născut atîtea capodopere într-un timp atît de implacabil limitat nu-i poate scăpa unicitatea ^oi autenticitatea ^ocolii filosofice naeionesciene. ^ai desigur nici punctul ei de maximă iradiere, metafizica lui Nae Ionescu. În limbajul unei contemplativită^și discrete, avînd drept permanent fundal trăirea religioasă cre^otină, gîndirea filosofică a Profesorului de metafizică ^oi de logică de la Universitatea bucure^oteană prinde conturul ei propriu în discutarea problematicii «căderii în cosmos». Spirit polemic, Isabela Vasiliu-Scraba oferă o înfă^șurare incitantă nebănuitelor fa^șete ale acestei gîndiri, ca ^oi poticnelilor în marginea ei. (v. rev. «Universul Căr^șii», nr. 3-4, 2003, p. 16).

ÎN LABIRINTUL RĂSFRÎNGERILOR: NAE IONESCU PRIN DISCIPOLII SĂI: **Petre Pu^șea, Emil Cioran, Constantin Noica, Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu ^oi Vasile Băncilă.**

“Va veni o zi - scria Mircea Eliade - cînd patimile vor amu^și ^oi gre^oelile se vor ierta; va veni o zi cînd judecata istoriei se va mărturisi de la sine, firesc, aproape pe nesim^șite. Noi, elevii ^oi colaboratorii lui Nae Ionescu (...) a^oteptăm fără teamă ziua aceea, chiar dacă ea va veni tîrziu de tot, cînd nu vom mai fi pe aici ca s-o cunoa^otem. Pînă atunci, însă, vom continua să mărturisim pentru Profesorul Nae Ionescu. Să spunem, adică, ce-am învă^șat de la el ^oi cum ne-a învă^șat”. Pentru *Labirintul răsfrîngerilor*, destinat unui public interesat de semnifica^șile mai adînci ale unui moment cultural fără egal în istoria României, rîndurile lui Mircea Eliade scrise în 1951 reprezintă firul Ariadnei. Desigur, fir iluzoriu pentru cei care nu s-au putut încă elibera de tirania prejudecă^șilor legate de personalitatea filosofului Nae Ionescu. Edi^șie bilingvă română-engleză; traducere de Ileana Barbu. (rev. «Universul Căr^șii», nr. 3-4, 2003, p. 16).